

la veu

de Benicarló
de Benicarló

Barranquet.

Pregant que no ploiga fort...
fins el 2022!

**La Confederació no té diners per netejar-lo.
Conselleria els tindrà per endreçar-lo... al 2022!**

Barranquet. Pregant que no ploga fort... fins el 2022

text REDACCIÓ

La Confederació no té diners per netejar-lo. Conselleria els tindrà per endreçar-lo... al 2022.

La desembocadura de la Rambla d'Alcalà no ha estat netejada en previsió de les pluges de la tardor. La falta de pressupost de la Confederació hidrogràfica del Xúquer, encarregada de la seua gestió, ha impedit que, com en anys anteriors, la llera es netejara. Pedro López, regidor de Medi ambient i Urbanisme, va explicar que "hem sol·licitat la neteja dels barrancs a la CHJ i ens han dit que no hi ha pressupost". Davant aquesta resposta el consistori desconeix el procés que seguirà ja que com reconeixia López "no tenim recursos per a contractar a operaris".

La situació de brutícia és greu sobretot en el tram que discorre entre el centre comercial i el Camí d'Artola, on la falta de civisme d'alguns ha provocat l'acumulació d'enderrocs, material d'obra i brutícia diversa. No falten els electrodomèstics, tot un clàssic en els barrancs. Així les coses, als veïns del Barranquet no els queda més que resar perquè les temudes pluges de tardor siguin més febles del que es preveu.

HAUREM D'ESPERAR AL 2022

I és que de moment, tampoc s'han realitzat ni una sola de les actuacions anunciades en el 2005, quan la zona va ser assolada per una inundació que va deixar als veïns sense res. Ara està en exposició al públic el projecte de canalització, que abordarà les obres de manera integral per a tota la rambla. És per això que la CHX planteja com termini de finalització de les obres el 2022, una data massa llunyana per a la inquietud de veïns i consistori. López va assegurar que "no puc entendre que fa uns anys fóra urgent i ara ens n'anem al 2022. És un termini massa llarg per a aquest problema i una barbaritat de temps d'espera". L'edil es va mostrar convençut que "existeixen altres mesures, com obres d'emergència que permeten pal·liar els possibles danys d'una avinguda d'aigua, mentre esperem les obres".

D'ON TREURÀN ELS DINERS?

Els treballs, a més de la seua extensió en el temps, tenen un pressupost poc creïble pel consistori. "Entenem la situació econòmica, però 49 milions són una barbaritat", considera López. L'edil va anunciar que "anem a estudiar a fons el projecte i proposarem al ministeri alternatives i solucions, anirem les vegades que faça falta a reclamar". Entre elles, la possibilitat de finançar els treballs amb vies alternatives "que ens han proposat per a altres obres. Ara

ve de la pàgina anterior

estudiarem si es poden fer també en aquest cas". En aquesta línia de treball, va tendir una mà als municipis d'Alcalà de Xivert, Santa Magdalena de Polpis i Peníscola, poblacions per on també discorre la rambla.

"Hem d'anar tots de la mà, perquè ens afecta a tots", va concloure. I és que al principi el projecte no incloïa l'últim tram de la rambla d'Alcalà. Després, a requeriment del propi ajuntament de Benicarló, els tècnics de la CHJ van estimar fonamental actuar també en la seua desembocadura per a resoldre els problemes de drenatge que es produeixen en el tram final.

EL PROJECTE

Les actuacions proposades es dirigeixen a resoldre els problemes de drenatge que existeixen al llarg de la citada rambla millorant la capacitat de drenatge natural dels barrancs existents en la zona de l'àmbit urbà d'Alcalà de Xivert i el drenatge dels vessants orientals de la conca de la capçalera de la rambla. Es pretén augmentar la capacitat hidràulica de les aigües de vessaments generats i reduir en tant que siga possible les inundacions que es produeixen en la zona en època de pluges. Altre objectiu important del projecte és evitar els talls, tant de la N-340, com del ferrocarril en cas de fortes avingudes. També s'inclou un tractament natural de la llera amb hidro-sembres i s'incorporarà un corredor verd amb possibilitat de potenciar un àrea de caràcter lúdic i d'esplai. La rambla d'Alcalà

discorre, amb uns 25 Km. de longitud, pel corredor natural entre la població d'Alcalà de Xivert i Benicarló. La seua desembocadura al mar es produeix al sud del nucli urbà de Benicarló i molt prop ja del límit del terme municipal amb Peníscola. Aquest corredor natural és també aprofitat per les principals infraestructures de connexió nord-sud en el Mediterrani (autopista AP-7, carretera N-340 i ferrocarril).

En definitiva es tracta de millorar la capacitat hidràulica de la rambla, definir la zona de laminació entre el municipi d'Alcalà de Xivert i el límit del terme municipal d'Alcalà i Santa Magdalena de Polpis, de manera que en aquesta capçalera no es produïska un increment de cabal punta en la zona urbana de Benicarló. Els treballs previstos a Benicarló consistiran en la canalització de la Rambla d'Alcalà per a un període de tornada de 200 anys. Es distingeixen dos trams segons la diferent capacitat del desaiguat a la part alta i baixa del principal punt d'aportació, constituït pel barranc de La Sotà, el nivell del qual de protecció previst és de 100 anys de període de tornada. El traçat en planta de la canalització es compon d'una alternança d'alineacions rectes i corbes amb ràdio mínim 100m. Pel que fa al perfil longitudinal, es tracta de trams llargs amb pendent uniforme. En aquest sentit s'ha dissenyat una zona ràpida d'evacuació d'aigües, construint pendents artificials. Aquesta estructura s'ha previst executar amb formigó armat. En el camí del Terme s'ha previst l'execució d'un pont, on existeix ara un gual. Així mateix es preveu un gual provisional en l'encreuament amb la carretera de Peníscola, fins que s'execute el pont previst per la Conselleria d'Infraestructures i Transport.

BENICARLÓ DESCOBRIX UNA CÚPULA GRÀCIES A LA LLUM DE LES IMATGES

text NATÀLIA SANZ

Sorprenent la visió de la cúpula central de l'Església de Sant Bartomeu de Benicarló, que aquests dies comença a ser visible gràcies a la retirada de les bastides. La Fundació La Llum de les Imatges, que es troba immersa en l'última fase dels treballs de recuperació del temple, ha reteixat la coberta utilitzant el model original. Així, una empresa es va encarregar de reproduir les teules blaves vidriades originals, que conformen els grillons centrals. En els nervis s'han col·locat teules blanques, marcant els espais. Però el realment sorprenent de la cúpula, com va destacar Salvador Lara, arquitecte director dels treballs, és el seu sistema constructiu "únic i desconegut en aquesta zona". Així, els tècnics es van sorprendre quan van accedir a l'interior de la coberta. Lara va arribar a afirmar que "la persona que la va construir sabia el que es feia i tenia ofici. La construcció, així, es va basar en la realització d'un xicotet tambor i la incorporació de tirants de fusta, travats entre ells, per a aconseguir un entramat que sustenta les teules". No es queda ací l'enginy dels constructors, desconeguts fins al moment, ja que en comptes de disposar les rajoles de forma paral·lela a la base, ho van fer de forma paredada "com les escales de moltes cases d'aquesta zona". El sistema, va advertir Lara "és únic en aquesta zona" i confereix al temple benicarlando un valor afegit.

"Al pujar la rajola fa unes mestres on col·locar les teules i s'assegura que aquestes no es moguen. Aquests menuts canals ens han ajudat molt, perquè hem reposat les teules utilitzant les mestres antigues", va detallar. Una construcció d'aquest tipus resulta estranya, atès que només es coneix en la zona de Castella. A més de la

visió exterior de la cúpula, el temple recuperarà la decoració original de la façana de la Capella de Comunió. Ho farà gràcies a que "s'ha trobat restes de la decoració original, que imitava carreus en tot el frontis". En un moment indeterminat la decoració es va perdre i es va esquarterar part de la façana, en la qual ara destaca la portalada encoixinada de carreus. Amb la intervenció dels especialistes es recuperarà la decoració original d'aquesta façana que "canviará totalment la seua percepció". D'altra banda, Lara va avançar que després de dos mesos de tractament contra la humitat en els paraments interiors "hem aconseguit rebaixar-la a la meitat. És probable que ara, en temps de pluges, torne a pujar, però ens confirma que el sistema és vàlid". Els tècnics estan emprant un nou sistema d'electròlisi per wi-fi, sent la primera vegada que el model sense fil s'empra en una restauració.

Detingut per maltractament d'animals i tinença il·lícita d'armes.

text NATÀLIA SANZ

La Guàrdia Civil ha detingut a un home, veí de Benicarló, com a suposat autor d'un delictes de maltractament d'animals domèstics i altre delictes de tinença il·lícita d'armes.

L'actuació de la Guàrdia Civil es va iniciar arran d'una cridada rebuda en la Caserna de la Guàrdia Civil de Benicarló en la qual informaven que una persona havia disparat a un gos, que es trobava greument ferit. Els guàrdies es van desplaçar immediatament al lloc dels fets comprovant que, efectivament, es trobava un gos ferit suposadament per arma de foc, el qual va haver de ser traslladat d'urgència a un centre veterinari. Els propietaris de l'animal i diversos testimonis, molt nerviosos, van poder identificar al suposat autor del tir qui aparentment havia amenaçat als propietaris de l'animal i ocasionat danys en el seu habitatge perquè li molestaven els seus gossos, motiu pel qual havia estat denunciat en altres ocasions. Per aquests motius els guàrdies civils es van desplaçar a l'habitatge del sospitós sol·licitant a l'Autoritat Judicial el registre de la mateixa. Com resultat del citat registre es va localitzar una pistola de fabricació casolana

(considerada com arma prohibida), que es trobava oculta, així com diversa munició del calibre 9 mm per a poder usar-la en l'arma localitzada. Per aquest motiu es va procedir a la intervenció d'aquests efectes i a la detenció de.H., de 33 anys d'edat i nacionalitat espanyola, qui ha passat a la disposició del Jutjat d'Instrucció nº 5 de Vinaròs.

SÍ QUE HI HA BOTELLÓ A FESTES

text NATÀLIA SANZ

Dures crítiques a la gestió municipal sobre el tema del botelló a Benicarló. El grup municipal socialista ha denunciat que durant les passades Festes Patronals “el tema no estava controlat, com ha declarat el regidor de Governació Marcos Marzal”.

L'edil Ilde Añó criticava ahir les declaracions del màxim representant de la seguretat benicarlanda, quan durant la seua compareixença pública va assegurar que la Policia Local tenia localitzat el fenomen. “Jo convida a Marzal a vindre amb mi pels voltants del Pavelló Poliesportiu, on podrà comprovar que totes les nits havia menors consumint alcohol de forma generalitzada”, va sostenir Añó. El socialista va atribuir aquesta situació que “no es fa cap activitat per les nits per a aquesta franja d'edat”. En la mateixa línia va lamentar l'absència d'actes destacats que acollien gran èxit de públic en edicions anteriors atés que va recordar “s'ha parlat de 13 actes nous, però no s'ha dit res dels que han llevat”. Així, va recordar que fa anys que no se celebren concerts de cantants o grups de primer ordre pel que va instar als responsables “ a treballar per a aconseguir fons que permeten recuperar-los”, donada la gran afluència de públic que atrauen a la ciutat. Añó va felicitar a la comissió de festes per l'organització dels esdeveniments, encara que els va instar a treballar per a millorar alguns aspectes que al seu judici han deslluït les Festes Patronals. Així, va lamentar el recorregut que es va seguir durant la processó de Sant Bartomeu, patró del municipi. Enguany i per les obres de La Llum de les Imatges,

el temple del titular romania tancat, per la qual cosa la missa es va celebrar en l'Església de Santa Maria i la processó pels voltants retallant el recorregut. Per Añó, que va dir transmetre el sentir de molts benicarlandos “el patró ha de passar per la porta de la seua casa, és el dia de festa gran de la ciutat i ha de tenir una processó com correspon”. Referent al recorregut dels seguicis oficials, tampoc es va mostrar d'acord Añó amb el que va seguir la comitiva que va traslladar a les autoritats i màximes representants festives fins a la pista del poliesportiu, on se celebrava el ball de gala en honor a la Reina. “És una nit única, perquè es lluisquen totes i les van fer desfilar per un carrer que no tenia ni llum”, va lamentar. En aquest sentit, va instar els organitzadors de les festes a cuidar aquests detalls i treballar perquè l'any que ve milloren els actes.

Primeres donacions de peces antigues per a la Casa Tradicional

text NATÀLIA SANZ

Dos veïns de Benicarló han donat a l'Ajuntament de Benicarló una àmplia col·lecció de diferents peces etnològiques de principis i meitat del s.XX. Aquesta donació respon a la Campanya de recollida d'objectes antics que està duent a terme la Regidoria de Cultura per a la musealització de la Casa Tradicional del carrer de Santa Càndida.

Per tal de completar l'exposició de la Casa Tradicional del carrer de Santa Càndida la Regidoria de Cultura va iniciar una campanya de recollida d'objectes de principis del segle XX. S'estan visitant i analitzant les peces que els ciutadans han manifestat que tenen intenció de donar a l'Ajuntament i s'ha començat per tramitar les donacions de la senyora Ana Maria Peinado Bel i del senyor Pascual Ruiz Marqués.

Concretament, Ana Maria Peinado ha donat un conjunt de 12 peces que pertanyien a la seua àvia, entre les que hi ha mobiliari i roba, així com 2 "catrets" que eren utilitzats per les dones per anar a la Novena del Crist.

La segona donació ha estat la realitzada per Pascual Ruiz, que ha volgut donar un total de 22 peces que ha anat conservant i recollint durant tota la seua vida. Aquesta és una col·lecció molt variada en la que hi trobem eines de camp

antigues, una ràdio, un molinet de café, una planxa o una caixa de sifons de la casa Blandenieres, tancada ja fa més de 30 anys.

La Regidoria de Cultura està incorporant totes les peces a l'inventari de bens culturals patrimonials i està seleccionant totes les peces que aniran a l'exposició de la casa tradicional del carrer de Santa Càndida.

Actualment encara s'estan buscant objectes antics per poder completar l'exposició, com roba de llit, plats, coberts, cadires o algun carro per poder posar a l'entrada de la casa.

OBRES DE MILLORA AL MERCAT

text NATÀLIA SANZ

Benicarló realitzarà obres de millora en el seu mercat municipal per a obtenir la certificació de "Mercat Excel·lent". Així, s'invertiran 50.000 euros en la millora de les instal·lacions de fontaneria de l'edifici, la instal·lació elèctrica i la millora dels banys públics. La edil de Comerç, Maria Ortiz, va explicar que "el consistori està treballant juntament amb els venedors, no sols per a acordar les actuacions necessària per a millorar el recinte, sinó per a millorar les pràctiques de venda". Les accions permetran millorar les condicions de venda del mercat municipal i faran més competitives les instal·lacions.

El Mercat Municipal de Benicarló va ser inaugurat en 1961, al traslladar les desocupades a l'aire lliure instal·lades en la plaça del Mercat Vell. Té una superfície de 1.431 metres quadrats que alberguen 36 desocupades de comestibles i merceria, entre uns altres. El mercat benicarló es troba situat en el centre de la població i un dels seus problemes és el de lluitar contra la competència diària dels grans supermercats establits en el municipi. La consecució de la marca implica per als venedors l'adaptació a una sèrie de paràmetres que garantisquen davant el consumidor que s'estan complint uns nivells de qualitat. El mercat d'Ibi al costat dels mercats de Sant Vicent del Raspeig i Aldaia són els únics tres mercats que compten amb aquest reconeixement a nivell de la Comunitat Valenciana.

BRUTAL PALLISA

text NATÀLIA SANZ

La Guàrdia Civil continua la investigació per la pallissa que va deixar amb una fractura de crani a un ciutadà de Benicarló divendres passat.

Els treballs es troben sota secret de sumari i de moment ja s'ha detingut a J.C.M., de 46 anys, que compartia domicili amb el ferit. Marcos Fontanet té 48 anys i va ser trobat sobre la coberta d'un cotxe en l'avinguda de Iecla, enfront del col·legi menor. L'agredit té una fractura en el crani i altra en el tors, a

més de diverses ferides per arma blanca. Els fets van succeir divendres passat quan una cridada del 112 va avisar a la Policia Local que havia un home tendit en l'avinguda Iecla. A l'arribar al lloc, i després de practicar-li els primers auxilis una infermeria que es trobava en el lloc dels fets, la patrulla es percató que l'home, que estava conscient i que sagnava per l'oïda i el nas. L'home va ser traslladat en primera instància a l'Hospital Comarcal de Vinaròs i posteriorment a l'Hospital General de Castelló. De fet van ser els sanitaris els que es van adonar al retirar-li la roba de l'existència de diverses ferides provocades per un arma blanca. El ferit és un vell conegut de la policia local amb nombrosos antecedents penals.

LÍQUID ANTIPIXARRADES DE GOS

text NATÀLIA SANZ

José Quevedo, un jubilat benicarlando, ha inventat un líquid per a evitar que els gossos es pixin en les voreres. “La majoria dels gossos acaben pixant en les voreres, al costat de les parets dels habitatges i quan ho fa un, els altres ho oloren i tots acaben fent-ho al mateix racó, el que no només provoca una mala imatge sinó també una pudor infecta”, explica Pepe, com li coneixen els seus amics. La fórmula no és nociva i s'arruixa als llocs on algun altre gos poguera haver orinat. El procés li ha dut tres mesos però per fi, assegura que ha donat amb “la pócima”. Diu que la imatge que ofereix Benicarló, plagada de pixarrades de gos, “no la pot permetre una ciutat que pretén ser turística”. El producte que ha inventat, després de moltes combinacions, és un compost “100% natural integrat bàsicament per herbes”.

Pepe va partir de les propietats del pebre. “Vaig pensar que s'això és el que se li tira a les ungles dels xiquets perquè no l'usen les menges, podria ser un bon principi per a arruixar o dissuadir els gossos de tornar a pixar en un determinat punt quan s'acosten a olorar l'orí d'altres cans”. A partir d'ací, diu, el procés és molt senzill. “He bullit diverses herbes, li he tret el suc i després he afegit un poc de pebre mòlt, altres espècies picants, comino mòlt i finalment romaní”, explica. Des de fa unes setmanes, cada vegada que trau a la seua gossa Dana a passejar ix amb un recipient en spray per a poder tirar-lo en el lloc on ha efectuat les seues necessitats la gossa i segons assegura és 100% efectiu, ja que “cap altre gos s'acosta per a orinar en el mateix punt”. De moment aquest jubilat benicarlando assegura que no es planteja patentar el producte perquè no té cap altra ambició que la de mantenir neta la seua ciutat.

BALANÇ DEL MENJADOR SOCIAL DE L'ESTIU

text

Grup coordinador del menjador social d'estiu

El passat divendres 30 d'agost va acabar el torn d'estiu del menjador social de Benicarló. Enguany, a iniciativa d'un grup d'Acció Catòlica vinculat a les parròquies de Benicarló, es va mirar d'organitzar el voluntariat necessari per tal que el menjador no tanqués durant els mesos de juliol i agost. Ara que ha finalitzat aquest període, el balanç no pot ser més positiu.

Càritas Interparroquial va tramitar la subvenció que ha fet possible el manteniment del menjador durant aquests dos mesos. L'Ajuntament de Benicarló, a través de la Regidoria de Benestar Social, va oferir el local i la informació sobre els usuaris que tenen necessitat d'aquest servei.

S'han involucrat en el menjador social fins a 80 voluntaris, que s'han organitzat en torns diaris, de manera que cada voluntari anava totes les setmanes el mateix dia. Els voluntaris de cada torn s'ocupaven de preparar el menjar i de distribuir-lo en els recipients reutilitzables i de repartir-los als usuaris, que se'ls emportaven a casa i els tornaven buits al dia següent. També calia netejar i endreçar de nou la cuina. En total, els voluntaris oferien, un dia a la setmana, quatre hores i mitja del seu temps i del seu esforç. És per això que ells mereixen el primer i més gran dels agraïments.

També hem de donar les gràcies als establiments comercials que han col·laborat de manera desinteressada amb aliments gratuïts per al menjador: Supermercat Consum, Benihort, forn de pa Alan, Pastissos, Panaderia Àvila, Frutas Foix, pastisseria Petit Four. A més de ciutadans diversos que, a nivell individual, han volgut ajudar amb donacions.

Al voltant de 120 persones han rebut aliments diàriament del menjador social, en aquest context d'especial dificultat que estem vivint. Això ha estat possible gràcies a l'esforç de tots, institucions, comerços i voluntaris, i tots es mereixen l'agraïment i la felicitació pública.

NOU PRESSUPOST MUNICIPAL

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha començat a preparar el pressupost municipal del 2014. José María Serrano, edil d'Hisenda, va avançar que la partida més destacada serà la prevista per a indemnitzar els afectats per la urbanització de la segona fase de l'avinguda Corts Valencianes, que ascendirà a 300.000 euros.

Faltant concretar altres inversions, el consistori revisarà en primer lloc les partides executades en aquesta anualitat, amb l'objectiu d'ajustar les previsions per al 2014. Mentre comencen els treballs de redacció dels nous comptes municipals, Serrano va explicar que durant l'últim trimestre de l'any s'invertiran 127.000 euros en l'execució del nou vial de l'institut Ramón Cid. El futur carrer permetrà descongestionar el trànsit de la zona i enllaçar amb Isaac Albéniz.

En la mateixa partida pressupostada des d'Hisenda, es troba l'asfaltat del camí de Sant Gregori, i el vial que enllaça la carretera de Càlig amb el riu, davant la Residència el Collet. Per a executar els treballs ha estat necessària una modificació pressupostària donant de baixa projectes ja conclosos, que s'han saldat amb un excedent pressupostari. Entre uns altres, són la carrer Sant Elm, l'acabament del pavelló, les millores en l'edifici del Conservatori i l'adquisició de diversa maquinària.

D'altra banda, Serrano va destacar que la seua regidoria ha reduït les partides destinades a la publicitat, als festejos populars i els estudis i treballs tècnics per a suplementar el pressupost dirigit a la Junta Local Fallera

PLE ORDINARI D'AGOST

Les prestacions econòmiques que reben les famílies en situació crítica i la renda de garantia ciutadana van tornar a centrar part del debat del ple de la nit del dijous en l'Ajuntament de Benicarló. La polèmica va arribar en l'apartat de precs i preguntes després d'una qüestió plantejada pel grup municipal socialista en la sessió de juliol. L'edil d'Hisenda, José María Serrano, va explicar que "la renda de garantia de ciutadania es va retornar però les prestacions individuals no". Serrano va detallar que la devolució de la renda de garantia ciutadana s'havia efectuat basant-se "en l'informe d'Intervenció i Tresoreria", però aquesta devolució no s'havia produït en les prestacions atès que "és un import de l'Ajuntament que no corresponia revocar". El raonament dels populars no va convèncer als socialistes, i la seua portaveu, Xaro Miralles va acusar a l'executiu local de poc "ètic" a l'obligar a quinze persones a utilitzar l'ajuda d'emergència rebuda per a pagar impostos i va incidir que era "més important poder menjar que pagar el rebut de l'aigua". No obstant això, els populars es van acollir a la legalitat per a explicar que no es podien retornar aqueixos diners.

El ple va servir també per a donar llum verda a la declaració de caducitat de l'adjudicació del PAI per al desenvolupament de la UE 5 del PGOU, a la mercantil INVESAL 3000 S.L., a més d'aprovar de forma inicial la modificació de la normativa del PGOU sobre les condicions d'habitabilitat i disseny per a l'adaptació de plantes baixes en edificacions existents. La corporació va aprovar de forma unànime una moció contra possibles prospeccions petrolíferes en les Illes Columbretes, a més d'un conveni entre la Conselleria i la regidoria de Benestar Social per a portar a terme el programa "Menjar a casa", acordant destinar en 2013, 1.683 euros; en 2014, 10.292 euros; en 2015, 10.502 euros; i en 2016, 9168 euros.

EDITORIAL

899

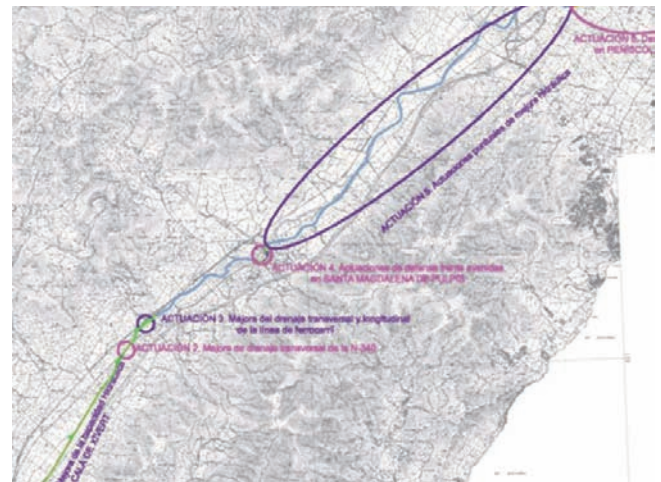
la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Mirant al cel

Amb tota la raó del món els veïns del nostre poble s'intenten encomanar a algun Déu per aconseguir que a la tardor no tinguem pluges torrencials. Des de La Veu no ho tenim clar que això surta efecte però ficats a demanar, si és a més d'un... doncs millor. Tal volta així serem més escoltats i tindrem sort.

I és que tal com indirectament podem inferir del que els ha dit conselleria als nostres governants populars benicarlandos, que fins al 2022 no tindrem la rambla d'Alcalà canalitzada (i ja ho veurem, si ho veiem), necessitarem Déus i ajuda perquè durant tot este temps no tinguem cap episodi de pluges fortes com els que van provocar aquelles inundacions greus d'ara fa uns pocs anys.

I és que si fa no res, el Patricova, el mapa de les zones inundables del país, declarava l'últim tram de la rambla fins a la nostra desembocadura pel Barranquet com una zona de molt alt risc d'inundació, ara resulta que d'allò ningú en sap res i el perill de les inundacions cícliques que patim en

aquesta zona, per a conselleria, semblarien haver desaparegut per art de màgia... fins el 2022. I de sobte, aquelles obres de canalització que eren tan urgents ara resulta que no ho són, i ens haurem d'esperar vora 10 anys!

Bé, i no diguem també la resposta de la Confederació Hidrogràfica del Xuquer, ama i senyora d'aquesta conca hidràulica que diu que, per a la neteja de la llera, no hi ha pressupost i per tant no es netejarà. Si no volfem caldo... dos tasses. El còctel perfecte perquè ni amb tots els Déus ens en sortim!

Si amb tots els Déus d'abans no en tenim prou com l'últim recurs podria ser fer sortir tots els regidors en rogativa a pregar perquè no ploga massa.

A vore si així es pal·lia d'una vegada la seua ineficàcia i ineptitud davant els atropellaments que dia rere dia pateixen els interessos dels benicarlandos. I és que no podem estar, durant 10 anys, cada tardor... mirant al cel.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: Com no podem nomenar a tots els que ho han fet possible, no tenim més espai, no podem donar més gustosos, i mai millor dit, aquesta carxofa virtual, a tots els que han fet possible que el menjador social continuarà obert tot aquest estiu. Moltes, moltes, gràcies. És molt difícil agrair-ho amb paraules... però per a això estan els vostres fets. Gràcies!

Panissola: tot i no agradar-nos entrar en aquesta dinàmica, atés que molts dels que estan a la Comissió de Festes ho fan voluntàriament, no podem canviar les coses. La descoordinació en molts actes, el solapament d'altres, i el fet que a molts del que es requeria la presència de la reina i les dames, aquestes no hi eren o arribaven tard, requereix de una reflexió molt profunda per part d'ella i els fa mereixedors d'aquesta panissola.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

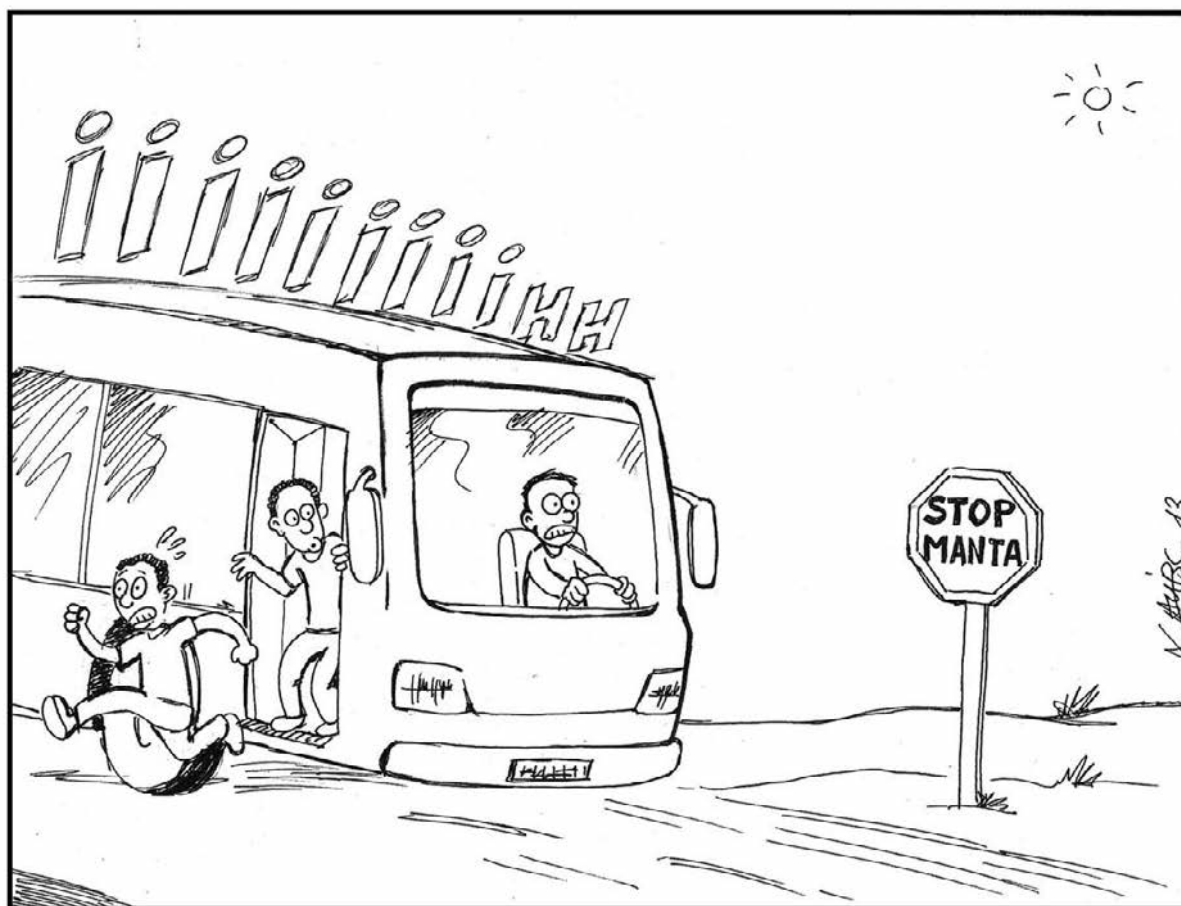

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Sense paraules”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÈVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Quítate tú pa poneme yo

Mireu de quines coses ens assabentem els tafaners. I després diran que no tenim orelles o que en fem un gra massa del que sentim. Doncs resulta que l'altre dia de festes, millor dit la nit, la nit de les entitats per a ser més exactes, es va muntar a les portes de l'entrada a l'annex del pavelló una bronca monumental. Pel que sabem el protocol, que és el protocol, havia disposat que entraren primer les representants de les falles, després les de les penyes. A continuació, falleres Majors de Benicarló i per últim Dames de les festes i Reina. I ai, que tu sortiràs! Doncs, no. Que la fallera major diu que no, que ella havia de desfilat amb les falles. I les dames de les penyes que elles passen les últimes, darrere de les falles. Allí passava el temps i allò no ho aclaria ningú, la cosa s'allargava i la gent allí dins ballant-se damunt amb ganes de començar la sarandanga. Vista la peça al teler i preveient una mena de motí, sabeu qui va haver d'arreglar aquell estira-i-arronsa? Doncs sí, ho heu

text LA COLLA DE TAFANERS

encertat. Al més pur estil Mundo, el nostre alcalde Marce va posar ordre en aquell desori de col·locació de les nostres representants populars. I com ho va fer? Efectivament, com sempre ho han afirmat els nostres experts de l'Univers Fallero, ell que té ànima fallera, va fer el que havia de fer: primer va fer passar les dames de les penyes i després les falles, amb les falleres majors. La resta no calia tocar-ho. I és que no cal pegar-li voltes, festes d'agost o no festes d'agost, *como siempre, las Fallas lo mejor*. I és el que hi ha. Que encara no tenim clar qui mana al poble?

Nota bene: els tafaners com

d'aquestes coes del protocol no en sabem massa, i de falles menys, ja els ho hem comunicat als nostres savis de l'Univers perquè preguen nota, hi posen pau i seny i aquest lamentable espectacle no torne mai més a succeir. I és que les falles són les falles, i de desfilat, com elles, ningú. Una altra vegada la comissió de festes els hauria de consultar a fi d'evitar més ridículs de transcendència.

Benicarló i la nit de noces

Quan va vore la imatge el comentari va ser: "Ara sí que em caso! He trobat el modelet ideal!" Així ens ho va fer saber una tafanera que s'ha unit al gremi dels xafarders. I és que una firma tan reconeguda com Pronovias, que es dedica a vestir casoris, va i trau un vestit de casament, i quin modelet, amb el nom del nostre poble! Sí, això mateix, un vestit de novia... model Benicarló! Apa perquè després diguen els del poble del costat, del nord, que allí tenen la millor moda. No sabem quants en deuen haver venut, d'exemplars del modelet en

PRONOVIAS
BARCELONA

< VOLVER

Registro/ Acceso

LA MARCA

LAS COLECCIONES

VESTIDOS DE NOVIA

AVANCE NOVIA 2014

PRONOVIAS 2013

ELIE BY ELIE SAAB 2013

VESTIDOS DE FIESTA

AVANCE FIESTA 2014

FIESTA 2013

ACCESORIOS

BUSCADOR DE VESTIDOS

MI VESTIDOR

PIDE CITA

EVENTOS EN TIENDA

LOCALIZADOR DE TIENDAS

INFORMACIÓN AL CLIENTE

PRONOVIAS MEDIA & TV

PRONOVIAS FASHION GROUP

OTROS ENLACES

Dreams 2013

Modelo BENICARLO 9/9

AÑADIR A MI VESTIDOR

HACER SCROLL
PARA VER OTRAS VISTAS

ve de la p gina anterior

qüestió, però ja voreu com amb la nostra propaganda, i pel modelet que també s'ho val, els casaments segur que van en augment al nostre poble. A vore qui és la primera a dur-lo! Ara, el que de veritat ens agradaria saber és per què l'han batejat amb aquest nom... No fem més que mirar-lo i no veiem ni en repunts ni en fil de puntes el perfil suculent de cap carxofa.

Nous hàbits

Un dia qualsevol però no de falles, que ja vam vore un cas similar, hem tornat a topetar-nos amb un receptacle d'aquests blancs i polits destinats a rebre el que deixem anar quan fem de ventre al mig de la via pública. Bé, hem de ser curiosos, n'hi havia un tros entre dos contenidors de la bossa i un altre al damunt la vorera. Açò de llençar els vàters al carrer ja sembla una moda igual que a València solen vore's parells d'esportives penjades del cablejat de la llum. Insondables costums urbans. Un tafaner lletrat i prestigiós intel·lectual, i passeu-nos la sobreabundància, ens facilita una teoria: es tracta d'una sorprenent campanya publicitària, de tipus viral, per presentar la nova edició de *El capità Calçotets i l'atac dels vàters parlants* de l'editorial SM. Ara ens falta saber qui deu ser a ca nostra el capità Calçotets.

El temps i el fem

Un tafaner que estava avorrit de tant de bambolegar pel poble i mirant de deslliurar-se unes hores de les festes, va sortir a passejar cap a la Mar Xica per prendre una mica d'aire matiner a vore si així se li espavilava l'ànim de tanta calor i galvana que portava acumulada. I mentre anava caminant veu passar un motocarro, d'aquelles que es poden conduir sense carnet, carregada a curmull del que semblaven grans bosses de bossa. I no es va errar... eren per a la

bossa. Una mica més endavant veu aturar-se el motocarro i que en baixa un operari. L'home de la motet en qüestió, membre del servei de neteja municipal, enfilà cap a la paperera més propera a canviar-li la bossa i emportar-se la que hi havia llençant-la al motocarro en qüestió. La visió li va fer un tomb al cervell i el va fer retrocedir quaranta o cinquanta anys quan el servei de recollida es feia amb tractor i remolc i l'operari, caminant, anava llançant la bossa al remolc. Diràs que hi ha coses que no poden canviar amb el temps: la bossa va més vestideta ara, amb bossa negra petroli, però qui acatxa el llog i ha de llençar el sac al carro és el mateix que fa 50 anys.

Poesia en movimiento

-16:30 *Acompañamiento para el*

traslado de dos casales de grandes dimensiones desde el recinto de peñas hacia Peñíscola. "Acompañamiento". Com és deu fer això amb un casal?

-30, 15:45 *La Patrulla Rural Medio Ambiental identifica a un varón en el Camino de Uldecona incautándole 21.200 kg de caracoles instruyendo denuncia.* Fixeu-vos bé si la detenció és d'envergadura en dos detalls: l'home s'endua 21 tones de caragols! Devia anar amb un tràiler i pensava passar desapercebut.. Un geni! Una altra cosa és la sintaxi forense del redactor de l'informe, encara pendent d'un profund estudi que la pose en valor, com ara han fet a Sant Bartomeu. Eh que no? Mireu un doble gerundi dins el mateix complement i l'essencialitat d'aquesta "denúncia" òrfena

ve de la p gina anterior

d'article. Un altre geni!

-30, 03:49 *Se identifica a un varón en la Calle del Puerto interviniéndole un greender con un cogollo de marihuana, instruyendo denuncia por el consumo de drogas en la vía pública.* Ens hem d'anar posant al dia i els municipals ens ajuden. Això del greender o grinder és el pol·linitzador de l'herba de marihuana i facilita la trituració de la fulla, cosa que abans fèiem -ehem, feien...- fregant els palmells de les mans. Del cogollo o cabdell no caldrà dir res, no?

31, 11:02 *Identificación del conductor de un turismo circulando por la vía de servicio de la N340 a una velocidad anómala y muy cargado, comprobando la documentación del vehículo.* Veieu la marca d'estil? El doble gerundi. Si dámaso alonso alçara el cap ens podria dir fins l'ADN del redactor de la nota. Però anem al que interessa: Què deuen voler dir amb això de "velocidad anómala y muy cargado"? "Anòmala" per dalt o per baix? I carregat de què? De bombo? De caragols?

La palla a l'embornal propi
La setmana passada ja ho comentàvem però no teníem la imatge que ho demostrava. Doncs ací la tenim ara ben clareta, l'embornal de la claveguera amb més palla que el pessebre del Nadal. No és per ser repetitius, tot i que a vegades ens fem pesats de veritat, però quan la cosa passa un any rere altre... I és que allí dins pots trobar de tot! Des d'escombraries de l'obra, roba,

papers a dojo, plàstics diversos... i la palla de què parlem. Ah, i se'ns oblidava un dels usos més comuns dels últims anys, plataforma experimental per a provar la resistència a masclets i altres artefactes explosius en època de falles. Així que, qui ho diria el usos tan diferenciats, i que la majoria de mortals desconeix, d'aquest recollidors de l'aigua bruta. Això és l'eficiència: hasser más com menos.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Els fills de la mitjanit

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

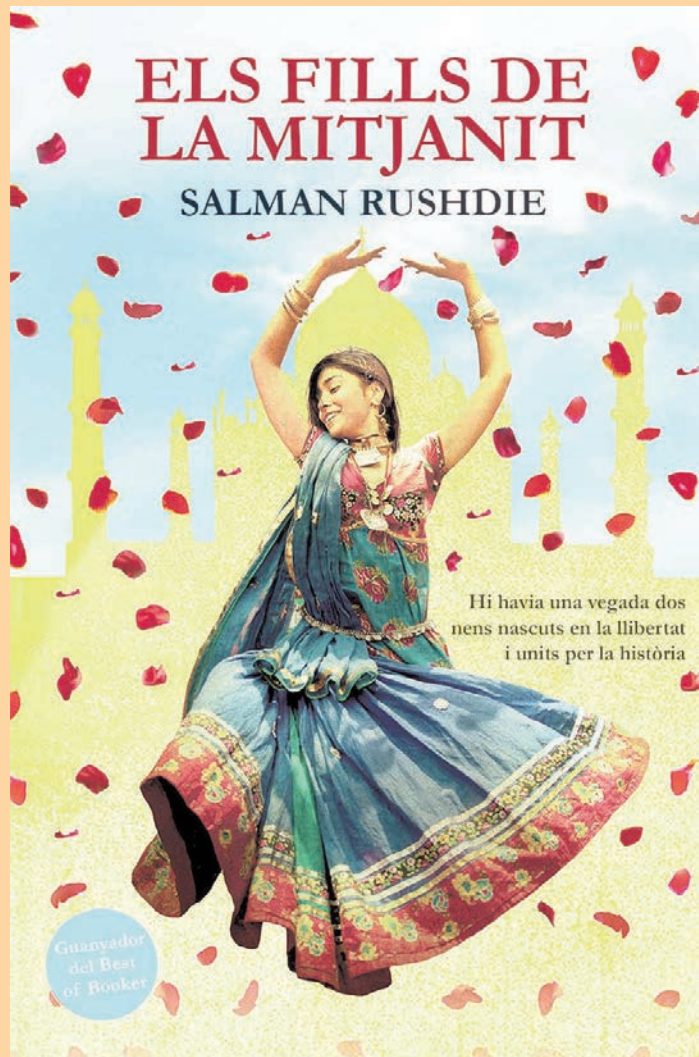
Salman Rushdie, *Els fills de la mitjanit*
Alzira, Bromera, 2008 ("L'Eclèctica", 156)
 Traducció de Joan Sellent Arús.

El narrador d'aquesta novel·la, Saleem Sinai, va néixer exactament a la mitjanit del 15 d'agost de 1947. És a dir, en el moment exacte que el seu país, l'Índia, assolía la independència. Això va lligar indissolublement la seua vida a la història de l'estat acabat de néixer.

Amb aquest fet com a premissa central, Saleem es llança a una narració desbordant i monumental: la història de la seua família i d'ell mateix. Durant la primera part, explica els antecedents familiars, des que el seu avi Adam va conèixer la que seria la seua àvia al Caixmir, fins al seu naixement. La segona part, la més extensa, explica amb deteniment la seua infantesa i adolescència, i es tanca amb la guerra entre l'Índia i el Pakistan de 1965. En la tercera part, Saleem detalla la seua vida fins al present, el 1978, quan té gairebé trenta-un anys.

Al llarg d'aquests seixanta anys, la narració recorre els principals fets que van marcar la història de l'Índia i el Pakistan. No es tracta, però, d'una novel·la històrica convencional, ja que la història és només el marc per desenvolupar la delirant història de la família Aziz primer, i Sinai després. Certament, els fets històrics semblen perseguir-los amb una predilecció gairebé màgica, especialment al protagonista, que viu a Delhi, Bombai i Pakistan, és testimoni d'aixecament militars, de guerres (com a víctima en la guerra de 1965, o com a soldat en la de Bangla Desh de 1971). Però independentment d'això, i per damunt d'això, és la història d'una família perseguida per les coincidències històriques. Fins a la inversemblança.

I és que la novel·la no pretén ser un document històric versemblant, perquè aquest component es barreja amb altres de màgics i fantàstics (d'una manera que recorda el realisme màgic). Saleem Sinai, pel fet d'haver nascut en aquella hora tan important per al país, és dotat d'unes facultats especials: té facultats telepàtiques i disposa d'un olfacte que li permet identificar de manera subtil tant olors com sentiments. És més, als deu anys descobreix que pot connectar mentalment amb els altres "fills de la mitjanit", els centenars de nens nascuts durant la primera hora d'existència de l'estat indi. Cadascun d'aquests nens gaudeix d'una propietat sobrenatural: un pot volar, un altre travessar miralls, n'hi ha canvien de sexe, o tenen poders de bruixeria. Saleem és conscient de les possibilitats que aquests fills de la mitjanit tindrien

tots junts, i intenta organitzar-los. Tota una metàfora de les possibilitats embrionàries de l'Índia. Però els esdeveniments personals i col·lectius aniran per altres camins.

Amb aquesta barreja de components històrics i màgics, la novel·la avança portada per la veu narrativa de Saleem, una veu que es demora, explica, comenta, anticipa, recorda, es deté en infinitud de detalls. L'estil del narrador pot afectar en algun moment l'agilitat de l'acció, però també dota el relat d'una exuberància que, de manera buscada, l'emparenta amb la tradició narrativa mítica oriental, Índia i islàmica. I aconsegueix moments d'una gran brillantor constructiva i imaginativa.

En definitiva, una obra ambiciosa i monumental, apassionada i apassionant, aparentment caòtica (com l'Índia) però perfectament travada i planificada, que uneix història i màgia, humor i crítica política. Publicada per primer cop el 1981, va rebre el premi Booker, i l'any 2008 el Best of Booker, concedit a la millor novel·la dels quaranta anys del guardó.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Ja fa dos o tres setmanes que s'han acabat les festes i suposo que vosté, com jo, com la major part del resignat veïnat, en deu estar fins banda amunt dels nassos de tanta valoració, de tanta crítica constructiva i destructiva i de tanta solfa en general sobre com van anar les coses. Però si la meua missió en aquesta secció es precisament comentar allò de què parla La Veu no tindrè més remei que fer referència a les passades festes d'agost. Tothom diu la seua veig i a mi no m'agrada ser pesat ni insolent, per això, per no faltar a ningú i no sortir-me'n massa d'allò que s'espera de la meua epístola, li explicaré un conte sense cap ni peus en què qualsevol semblança amb la realitat benicarlanda és, com diuen a les pel·lícules, pura coincidència. És així.

Fa anys, molts anys -tants anys que ni un vell que havia estat a la guerra de Cuba aconseguia recordar-se'n- en un poble del nord de la província de Castellón, al nord de la Comunitat Valenciana, hi vivien uns nadius que es caracteritzaven pel seu ensopiment congènit. No reien mai, de res, eren pudents, gasius, malcarats. No tenien altre pensament que el treball i l'estalvi. Eren mooolt desgraciats, molt.

Només quan venia l'agost alguns gosaven descansar uns dies i feien festa. O el que ells es pensaven que era festa: ball, bous i processons i processons, ball i bous. Com eren així d'ignorants i feréstecs, amb això en tenien prou i massa. Els més ociosos de la vila, abans d'iniciar-se aquestes jornades d'esbarjo tan singulars, es feien amb una mena de prospecte explicatiu que ells anomenaven "programa de festes". Se'l llegien i rellegien (ball, bous i processons i viceversa) i en miraven les fotos. Ui, això ja era un goig gran!

Per sort les coses no van continuar sempre així, amb tanta desídia i avorriment general. Fa també molts

anys, molts i molts anys -tants que fins i tot no se'n recorda un vell excombatent local de la guerra de Cuba- tot va canviar d'una manera radical. A aquell llogaret va arribar (com un tsunami, de cop, sense cap transició) l'alegria, la joia, la germanor, l'harmonia, la joia una altra vegada, la diversió-diversió i la festa de veritat quan els tristos habitants van descobrir la que era, sens dubte, la seua autèntica essència: les falles. Ja no calia esperar l'agost per tindre uns dies d'esbarjo. No calia estalviar tant per viure, el treball podia esperar. Quin descans de cos i ànima per a tots!

El poble es va anar falleritzant. Primer a poquet a poquet, sense gonies, però sense pausa. Es van falleritzar el gener, el febrer, sobretot el març i, ai, ai, ai, sense adonar-se'n pràcticament cap vilatà, es va començar a falleritzar l'agost i les seues festes. Primer hi va haver un alcalde que tirava al fem allò que no li aprofitava que fins i tot va organitzar una nit fallera a festes i aquesta nit es va convertir en la més important del "programa". Pel que siga, un estrany ressort atàvic seria, la novetat no va acabar de collar. Però al subconscient del personal s'anava quedant que les falles eren una cosa molt important i molt seua. Tan i important i tan seua, que hi va haver qui va rebre l'Esperit Sant en una pentecosta inaudita i va

tindre de sobte el do de llengües i va començar a parlar com si fóra de la capital del regne. Per exemple. Uns altres, també per exemple, van començar a dir-li "llibret" (com als llibrets de falles) al programa de festes.

I després del llibret, va vindre el sopar de falles de festes. I hi havia qui es vestia de faller per a festes per anar al sopar i anar a desfilar. I la cosa es va embolicar quan un senyor de molta prosòpia va decidir que aniria vestit tot l'any de faller. I molts dels seus paisans, donats a la imitació per naturalesa, es van unir a la seua manera de vestir. I de parlar, i de menjar, i de cantar nuevas glorias a España...

Ara, aquest poblet del nord de la província de Castellón i de la Comindat Valenciana, gràcies infinites a haver començat a demanar el "llibret de festes" en comptes del "programa de festes" és una falla perpètua, amb les seues padrines de l'estendard, les seues mascletaes, les seues falleres majors, els seus mantenidors fallers i un inimitable ambient fallero al casal.

Ja veu, senyora Garcia, que n'estic fart de tant de "llibret". Que el que fan els de sant Antoni és un llibret, que el que dona a l'entrada del futbol és un llibret, que el que editen els del club de pesca és un llibret... i no puc més amb tant de llibret, crega'm.

MAGNÍFIC COMENÇAMENT DE LLIGA

text VICENT T. PERIS

El Papa no està bé. Des de que s'ha acabat les festes que no ha sortit de casa ni per anar a comprar el diari. Es pensa que tothom el mira i parla d'ell. Jo me'n ric i li dic que no passa res, que allà a les penyes va ser la sensació i que ara tot el jovent vol ser com ell. No hi ha dubte que s'ha convertit en un exemple a seguir per a tots els joves del nostre poble, jo el primer. Però ell no em fa cas, només fa que rumiar una espècie de lletania que ni la mama ni jo entenem. Però per sort la gana no l'ha perduda i menja com una revolta de riu. El que més se li entén és quan, assegut a la taula, diu "més". Del llit a la taula, de la taula al sofà i del sofà al llit. Quan li vaig dir que me n'anava al futbol, que començava la lliga i que si volia pujar amb mi per a desemboirar-se una mica, va aixecar el cap, em va mirar amb ulls vidriosos i, amb una perfecta dicció em va dir: "què vols, que tots els jovenelos que van i juguen al futbol se'n fotin de mi?". Jo no li vaig dir res més i me'n vaig anar cap amunt.

El partit era a les cinc i mitja de la tarde. Només arribar, vaig mostrar el meu carnet de premsa que em va fabricar el director gerent d'aquesta empresa i vaig entrar sense problemes. A la porta hi havia una tauleta amb alguns membres de la junta gestora que repartien -i cobraven- els carnets de soci. Vaig estar tafanejant una mica i parant l'orella a vore si podia esbrinar alguna cosa més de les que parlaven aquests valents que han agafat les regnes de l'equip. Sobretot volia saber què passava amb Marcos Cano, que se n'havia anat al Vinaròs. Em vaig assabentar que aquest club té un pressupost que està al voltant dels cent cinquanta mil euros. Tots coincidien que allò era una barbaritat, perquè el del Benicarló ben justet arribarà a la tercera part. Allà estava jo, amb l'orella ben paradeta, passat totalment desapercebut i vaig decidir quedar-me una estoneta més per allà.

Els directius estaven una mica temerosos pel rival que ens visitava, perquè tots coincidien que havien fet un equip per a pujar a la tercera divisió, és a dir, el de la temporada passada millorat. Efectivament els jugadors del nostre rival, el San

Pedro, feien impressió de vore. Alguns deien que els recordava el Sant Jordi de l'època "dels mercenaris". Mentre me n'anava a buscar un lloc ben discret per a verificar la segura derrota dels nostres -ningú no apostava pel contrari- vaig vore Marcos Cano, del qual es deia que se n'havia anat del Vinaròs perquè no li van donar el que li havien promès. Vaig verificar que tenia la gola fotuda.

Va començar el partit. Semblava que els que volien pujar a tercera érem nosaltres. Un joc magnífic i nombroses ocasions de gol. El Benicarló, amb gairebé la mateixa plantilla de la temporada passada, li estava pegant una important repassada a l'equip representatiu del Grau de Castelló. Però ja se sap que per molt que portes el nom d'un sant, aquest tan se'n fot perquè al cel es veu que tenen altres feines més importants que ajudar als pobres desgraciats de la terra a guanyar un partit de futbol. Sembla que a la primera part l'amo de les claus del cel estava fent la migdiada. Arriba la mitja part amb un escàs dos zero. Però comença la segona part. Sant Pere ja s'havia despertat i al quart d'hora ja ens havien empatat. La derrota es mastegava a l'ambient. Hi havia una mena de pessimisme expectant. Però es veu que a Sant Pere li va sortir alguna feina més urgent o s'havia cargolat un porret i va deixar els seus jugadors desemparats. Els nostres van tornar a agafar les regnes del partit i, en un pim pam, van arrodonir el marcador amb dos gols de Tacón i se'n van anar al vestidor amb un merescudíssim quatre a dos enmig d'una eixordadora ovació per part del més de tres-cents aficionats -els vaig comptar- que van gaudir d'aquest magnífic espectacle.

El proper diumenge, desplaçament a Nules. Es veu que aquest equip també ha llançat la casa per la finestra i es veu que aspira a no se què. Es veu que els equips dels voltants de Castelló tots volen pujar a tercera. Ací ens conformem en mantindre la categoria. Amb tota seguretat Beto podrà contar amb Marcos Cano, que aquesta setmana ha tornat al nostre equip.

Per la meua part, no sé si el papa estarà en condicions de fer una excursioneta a la Plana Baixa, que allà encara no es ha arribat el ressò de la seua actuació estel·lar al recinte penyeró. A vore si el puc convèncer.

L'Handbol Benicarló ja coneix els seus rivals en les categories sènior i juvenil masculí

text VICENT FERRER

L'equip sènior de l'Handbol Benicarló jugarà la pròxima temporada en la Primera Divisió Autònoma, mentre que el juvenil ho farà en la Segona. Ambdós equips ja tenen el calendari de competició, amb la novetat que els majors jugaran a tres voltes i els juvenils a dos.

L'equip sènior s'enfrontarà al BM Castelló B, AH Onda, Almassora BM, UE Betxí, CH Vila-real i CBM Vinaròs. Els juvenils tindran com rivals al CHMV Benimaclet, Fertiberia BM Port Sagunt, XBM Llíria, BM Juan Comenius, CD Marni i CBM Vinaròs.

Uns 40 xiquets van celebrar la Festa del Mar amb una jornada de vela lleugera

text i foto VICENT FERRER

Uns 40 xiquets van participar aquesta setmana en una jornada tècnica sobre la vela lleugera. Els menuts, d'entre 6 i 14 anys havien participat en el campus esportiu organitzat per l'Ajuntament de Benicarló, o bé en alguna de les setmanes formatives sobre la vela lleugera organitzades des de l'Estació Nàutica Benicarló Peníscola.

El monitor de vela, Àxel Kersting, amb el tècnic d'esports de l'Ajuntament de Benicarló, Walter Zorrilla, van ser els encarregats de dirigir aquesta cita que va servir perquè aquests joves navegants acomiadaren l'estiu amb la lliçó ben apresada.

"Els han estat els encarregats de manejar el vaixell i s'han repartit les tasques i funcions a efectuar", explicava Kersting. Durant l'hora de navegació que ha realitzat cada grup, aquesta jove tripulació ha demostrat que "recordaven perfectament els coneixements adquirits durant la setmana de formació i s'han

mogut com peix en l'aigua. Coneixen el vaixell, agafen equilibri i no cauen".

Els menuts van recórrer el litoral nord de Peníscola, si bé l'escàs vent no va donar opció a un major recorregut. La jornada, emmarcada en la festa del Mar 2013, ha estat un èxit, que amb tota probabilitat es repetirà el pròxim any.

Judit Mulet va fer doblot en la prova de les Escoles de Ciclisme celebrada a Vila-real

text i foto VICENT FERRER

Diuenge passat les Escoles de Ciclisme de la província es van reunir a Vila-real per a les proves de gimcana i carrera. El Club Ciclista Deportess Balaguer de la nostra ciutat va participar amb 9 ciclistes, acosegint Judit Mulet el doblot a l'imposar-se en les dues disciplines. La carrera es disputà en un circuit amb diverses corbes i dues llargues rectes. La pròxima prova serà el diuenge 8 a Betxí.

Els resultats dels ciclistes benicarlandos van ser aquests:

Promeses:

Judit Mulet, 1a gimcana i 2a carrera però primera fèmina.

Andrés Sanabdón, 17^oé gimcana i 4t carrera.

Alexandra Petrescu, 18a gimcana i 9a carrera.

Principiants:

Izan Monroig, 6é gimcana i 4t carrera.

Marcos Alonso, 8é gimcana i 2n carrera.

Carla Pruñonosa, 9a gimcana i 7a carrera.

Serban Petrescu, 12é gimcana i 9é carrera.

Alevins:

Isabel Balaguer, 5a gimcana i 10a carrera.

Pau Orts, 4t gimcana i 9é carrera.

Els més menuts del Benicarló Base Futbol van iniciar la pretemporada

text i foto VICENT FERRER

Els entrenaments per als jugadors més menuts, Prebenjamins del Benicarló Base Futbol van començar este dimarts passat al Municipal Àngel Alonso, i dimecres ho van fer els Benjamins i Alevins, dins la categoria Futbol-8.

Els Prebenjamins, nascuts en els anys 2006 i 2007, entrenaren en el Municipal els dilluns i dimecres, de 17.30 a 19.00 hores.

Els Benjamins, nascuts en 2004 i 2005, entrenaren els dimarts i dijous de 17.30 a 19.00 hores. Els Alevins, jugadors nascuts el 2002 i 2003, també entrenaren dimarts i dijous de 19.00 a 20.30 hores.

On paren aquells anys!

text i fotos MÚSIC

S'ha acabat les festes. Unes festes amb més pena que glòria. On paren aquelles festes amb concerts com els de El Último de la Fila, Sabina, Mecano o Status Quo.

No vaig a analitzar ni el contingut ni la qualitat dels actes de festes, no val la pena. Només vull comentar un acte de festes que no figurava al programa: el concert de MÑM, Mukti, Ñoño i Miralles.

Després d'una bona temporada Mukti ha tornat a casa nostra i de seguida algú amb un poc de seny va intentar aprofitar-ho i fer tocar a aquests tres músics en una nit de festes i fent un concert per a la gent jove, i no tan jove.

A les portes del Babilon es va concentrar un munt de gent per a escoltar aquests tres músics en un concert que ben bé ens va recordar aquells de fa tants anys amb músics de qualitat internacional.

Recordem que Mukti amb el seu grup de Nepal "Mukti and Revival", a més de ser número u en el seu país i guanyar molt premis, ha fet concerts per tres continents (Amèrica, Europa i clar estar, Àsia).

Molt bé Babilon. Molt bé MÑM. A veure si l'any que ve torna Mukti i encara que siga fora del programa de festes (la comissió està per actes de més altura) us podem tornar a sentir i gaudir un parell d'hores.

Aprofitem per fer-los un poc de publicitat i anunciar que el proper dia 15 d'aquest mes el podrem sentir altra vegada a Mukti a la sala Razzmatazz de Barcelona.

JORNADES DE TREBALL VOLUNTARI A SOSCAN

text REDACCIÓ

foto GEMMA BURRIEL

El cap de setmana passat va tenir lloc en el refugi de SOSCAN una jornada de treball voluntari durant la qual alguns socis i amics van dedicar els seus esforços a diverses tasques de millora de les instal·lacions.

Aquells que desitgen adoptar algun animal poden dirigir-se a les instal·lacions del refugi a Benicarló. Informem, a més, que existeix la possibilitat de ser soci per un mòdic preu. El correu es refugiosocanbenicarlo@hotmail.com.

